

عنوان مقاله:

کاربرد انرژی تجدیدپذیر خورشیدی در طراحی معماری

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ندا قائلی اردبیلی - دانشجو کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی، گروه هنر، تبریز، ایران

رضا بهبهانی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

حسن ستاری ساربانقلی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

مشکلات زیست محیطی، تغییرات آب و هوایی و همچنین امکان اتمام منابع تجدیدناپذیر، پژوهشگران را بر آن داشت تا در پی انرژی های جایگزین باشند. انواع انرژی تجدیدپذیر همچون انرژی خورشیدی، بادی، آبی، زمین گرمایی و بیومس آلترناتیوهای از انرژی های جایگزین می باشند. به این امید آن که با استفاده از انرژی های تجدیدپذیر به جای انرژی های تجدیدناپذیر از آلودگی های زیست محیطی کاسته شود. از سوی دیگر از آنجایی که ساختمان های تولید کننده بخش عمده آلودگی هوایی هستند؛ وظیفه ای بس حساس بر عهده معماران می باشد. تا با ابداع راهکارهای سازگار با محیط پیرامون و استفاده از انرژی های تجدیدپذیر کمترین صدمه را به محیط اطراف وارد کنند. یکی از این انرژی های تجدیدپذیر، انرژی خورشیدی می باشد که به صورت های گوناگون در طراحی معماری مورد استفاده قرار گرفته است. هدف از پژوهش حاضر معرفی انواع روش استفاده از انرژی خورشیدی در طراحی معماری می باشد. روش پژوهش به صورت توصیفی - تحلیلی، بر مبنای مطالعات کتابخانه ای، کتاب ها و اسناد موجود در این زمینه استوار می باشد. در نهایت نتایج حاصل از این پژوهش به معرفی انواع سامانه های خورشیدی ایستا و پویا پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

انرژی، تجدیدپذیر، تجدیدناپذیر، خورشیدی، طراحی معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263736>

